

חבריי ראשי הרשויות של העוטף – אלון, איתמר, יוסי, תמיר וגדי,

חג השבועות שחל השבוע הוא חגה של ההתיישבות העובדת, גם כאן בנגב המערבי, אסם התבואה של מדינת ישראל. גאוותנו היתה תמיד על כך שכאן מעבדים את האדמה עד התלם האחרון, גם בימים של איומים ביטחוניים מעזה. כבן ההתיישבות העובדת תמיד הסתכלתי בהערכה גדולה על החקלאות המתקדמת שהתפתחה כאן ויותר מכך על הקהילות האיכותיות בקיבוצים, במושבים ובעיר שדרות. שנים רבות שירתתי כאן ופעלתי ככל יכולתי להגן על יישובי העוטף – כמג"ד בנחל עוז, כמפקד שלדג, כמח"ט צפונית וכמפקד האוגדה.

ב-7 באוקטובר נכשלתי במשימת חיי להגן על העוטף.

בבוקר שמחת תורה פרצה מלחמה בהפתעה, ללא התרעה. במשך שעות ארוכות לא הצלחנו להגן על היישובים, על עשרות אלפי התושבים, על אלפי החוגגים במסיבה בחניון רעים ועל הכוחות במוצבים מול אלפי המחבלים שפלו לשטחנו בעשרות נתיבים במתקפה כוללת של צבא הטרור חמאס.

מתחילת המתקפה פעלנו באוגדה כל אחד במסגרת תפקידו לעשות הכל כדי לבלום ולהשמיד את האויב, להציל חיים ולהחזיר את השליטה בשטח. אני מלא הערכה לחטיבות, לגדודים, לכיתות הכוננות ולכל מי שלחם בגבורה, בתנאים הקשים ביותר מול אלפי מחבלים. אני כואב ונושא איתי יום יום את המחיר הכבד ששילמו האזרחים, חיילי וחיילות צה"ל וכוחות הביטחון ואת האובדן של חברים רבים.

מאז כבר 8 חודשים שאנחנו נמצאים במלחמה הצודקת ביותר של דורנו. אין לי ספק שצה"ל לא יתעייף וימשיך להילחם עד להשגת מטרותיה ולשינוי יסודי במציאות הביטחונית כך שיותר לא יהיה צבא מחבלים חמוש על גבולנו. רק כך יוכלו היישובים לחזור לצמח, לגדול ולשגשג. זה נשמע רחוק, זה יהיה ארוך וקשה – אבל זה יהיה הניצחון שלנו. אני מייחל ליום בו כל תושבי העוטף יחזרו לביתם אבל אני יודע שכדי לחזור לחיות בחבל הארץ הזה אנחנו צריכים ביטחון חזק מאד בכך שמה שקרה לא יוכל לקרות שוב לעולם, כדי להשיב את האמון בין תושבי האזור לצה"ל, אמון שספג מכה קשה. זו מחויבותנו ואני בטוח שנעמוד בה.

אנחנו צריכים לעשות הכל כדי להביא לחזרת כל החטופים לביתם והנעדרים לקבר ישראל. זו משימה צבאית אבל חשוב מכך זוהי חובה מוסרית. תמיד נעמוד לצד המשפחות השכולות ונלווה את הפצועים בגוף ובנפש.

כל אחד צריך לקחת אחריות על החלק שלו ואני האחראי באוגדה 143. במסגרת לקיחת אחריותי כמפקד החלטתי לסיים את תפקידי כמפקד האוגדה ואת שירותי בצה"ל לאחר 30 שנות שירות. הודעתי על כך למפקדיי. אשאר כאן עד לכניסת מחליפי לתפקידו בצורה מסודרת בהתאם להנחיית מפקדיי.

שנים רבות חגגנו יחד את חג השבועות אך החג הזה שונה, כואב. טקסי הבאת הביכורים בהתיישבות שמתקיימים גם השנה, חרף המלחמה, הם צעד קטן בדרך לניצחון. אני מבקש להודות לכם על שותפות ארוכת שנים ובעיקר על כל מה שאתם עושים למען האנשים בתהליך המורכב, הארוך והקשה לתקומת העוטף.

תא"ל אבי רוזנפלד

מפקד אוגדה 143